קט: הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות

נזדמן לי זקן אחד לבוש לבנים. ° כירושלמי פריך והכתיב וכל אדם לא יהיה באהל מועד ואפי' מלאכים דכתיב ודמות פניהם פני אדם ומשני דשמא שכינה היתה:

חוניו בני ישמש תחתי. תימה הא דלקשיון בפ"ב תחת אביו בזמן שהוא ממלא מקום אביו וחז לא היה יודע סדר עבודה דהא קאמר ליה בא ואלמדך סדר [עבודה] ויש לומר דבילתא מעמא היה ממלא מקום אבותיו ואם תאמר וכי לא רצה כהן גדול משמש מעולם שהיה לוקח בתוקלי ומגור בצילנו ועוד הא אינו נעשה כהן גדול עד שיעשה סגן ויש לומר דלא היה יודע ° ובא ליכנס בכהונה גדולה תמילה:

והעלה עליו עולה לשם שמים. תימה הרי יש כאן איסור שחוטי חוץ ° ונראה דלגבי נח היה מעלה ° ° (לעובדי כוכבים) העולים נדרים ונדבות:

בתחילה כל האומר עולה ° [או] מנחה. בתחלה קודם שיפרים קרבנו ואומר הרי עלי עולה ומנחה אני מטיל עליו כו' משום דאין עליו לא עמא לא יקיים וכתיב (דברים כג) וכי תחדל לנדור. לשון אחר בתחילה כל האומר עלה אני כופתו ומניחו לפני הרי עכשיו כל האומר לירד הימנה אני מטיל עליו קומקוס של חמין בתחילה היימי שונא את הרבנות וכל האומר לי עלה לגדולה כו' ועכשיו שעליתי לגדולה וכו'. רבי יהושע בן פרחיה נשיא היה בסמכת חגיגה (דף טז.): **מדברות שפת כנען.** שפת ישראל היושבים בארץ כנען וסיפא דקלא נשבעים

נעשה משרת לעבודת כוכבים אמר רב נחמן מנא אמינא לה דתניא כהן שעבד עבודת כוכבים ושב קרבנו ריח ניחוח במאי אילימא בשוגג מאי ושב שב ועומד הוא אלא פשיטא במזיד ואי בוריקה כי שב מאי הוי הא עבד לה שירות אלא לאו בשחיטה ורב ששת אמר לך לעולם בשוגג והכי קאמר אם שב מעיקרו דכי עבד בשוגג עבד קרבנו ריח ניחוח ואם לאו אין קרבנו ריח ניחוח השתחוה לעבודת כוכבים רב נחמן אמר קרבנו ריח ניחוח ורב ששת אמר [x]אין קרבנו ריח ניחוח הודה לעבודת כוכבים רב נחמן אמר קרבנו ריח ניחוח ורב ששת אמר [2]אין קרבנו ריח ניחוח וצריכא דאי אשמעינן הך קמייתא בההיא קאמר רב ששת משום דעבד ליה שירות אבל שחיטה דלא עבד ליה שירות אימא מודה ליה לרב נחמן ואי אשמעינן שחיטה משום דעבד ליה עבודה אבל השתחוה דלא עבד ליה עבודה אימא לא צריכא ואי אשמעינן השתחואה משום דעביד ליה מעשה אבל הודה דדיבורא בעלמא אימא לא צריכא:

נעשה משרת. והא דאמרינן לעיל (ע"א) בשחיטה לא מיפסלא מוקי לה רב ששת בשוגג: **הודה לעבודת כוכבים.** אמר לה אלי אתה: **קמייתא.** שגג בזריקה: **אבל שחיטה אימא מודה ליה לרב נחמן.** ואפילו הזיד: **נגנם עמי.** לפני ולפנים: **אמר ליה.** שמעי לאוניו בא ואלמדך סדר עבודה: **אונקלי.** מלגנו של עור: **ניצלו.** חזור: **לאהובתו.** לאשתו: **זה שלא ירד לה.** שמעי שלא ירד לה לגדולה כך מתקנא באחיו: **היורד לה על אחת כמה וכמה.** שאין מורידין אותו שלא יקלקל עצמו: **בא ואלמדך.** חוניו היה חכם משמעי: **שברה ממנה.** שלא רצה לקבלה מתחילה: (ב) **כל האומר עולה.** [1](או) מנחה בתחילה קודם שיפרים קרבנו ואמר עליו[2] עולה או מנחה אני מטיל עליו כו' משום דאין עליו לא עמא לא יקיים וכתיב (דברים כג) וכי תחדל לנדור. לשון אחר בתחילה כל האומר עלה אני כופתו ומניחו לפני הרי עכשיו כל האומר לירד הימנה אני מטיל עליו קומקוס של חמין בתחילה היימי שונא את הרבנות וכל האומר לי עלה לגדולה כו' ועכשיו שעליתי לגדולה וכו'. רבי יהושע בן פרחיה נשיא היה בסמכת חגיגה (דף טז.): **מדברות שפת כנען.** שפת ישראל היושבים בארץ כנען וסיפא דקלא נשבעים

ואין צריך לומר דבר אחר [וכו']: מדקאמר אין צריך לומר דבר אחר [3]מכלל דבית חוניו לאו עבודת כוכבים הוא תניא כמאן דאמר בית חוניו לאו עבודת כוכבים הוא [4]דתניא אותה שנה שמת שמעון הצדיק אמר להן שנה זו הוא מת אמרו לו מנין אתה יודע אמר להן כל יום הכפורים נזדמן לי זקן אחד לבוש לבנים ונתעטף לבנים ונכנס עמי ויצא עמי שנה זו נזדמן לי זקן אחד לבוש שחורים ונתעטף שחורים ונכנס עמי ולא יצא עמי לאחר הרגל חלה שבעת ימים ומת ונמנעו אחיו הכהנים מלברך בשם בשעת פטירתו אמר להם חוניו בני ישמש תחתי נתקנא בו שמעי אחיו שהיה גדול ממנו שתי שנים ומחצה אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה הלבישו באונקלי וחגרו בצילצול העמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שאשתמש בכהונה גדולה: שם הראמר עלה אני בוסיפו: שם עתה כל האומר לירד ממנה: שם שהרי שאול ברח ממנה וכשעלה בקש להרוג את דוד כל זה נמחק: שם ברה דבר חסדא לרב אשי ר"מ כו': רש"י ד"ה נכנס בו' ולפנים הס"ד ומה"ד ונמנעו אחיו הכהנים מלברך את העם בשם הפפורש שלא היו יודעין לאומרו בקדושה ובטהרה א"ל וכו' כן מצאתי כרש"י כ"י אחד: ד"ה בא ואלמדך דחוניו היה חכם: ד"ה שברה כו' שלא רצה לקבלה כך חזר ונתקנא הס"ד ומה"ד בתחילה כל האומר: ד"ה מדברות כו' וסיפיה דקרא ונשבעות לה' צבאות הס"ד: תר"ה בתחילה כו' כל

(ג) נזדמן לי זקן אחד לבוש לבנים. ° כירושלמי פריך והכתיב וכל אדם לא יהיה באהל מועד ואפי' מלאכים דכתיב ודמות פניהם פני אדם ומשני דשמא שכינה היתה: **חוניו בני ישמש תחתי.** תימה הא דלקשיון בפ"ב תחת אביו בזמן שהוא ממלא מקום אביו וחז לא היה יודע סדר עבודה דהא קאמר ליה בא ואלמדך סדר [עבודה] ויש לומר דבילתא מעמא היה ממלא מקום אבותיו ואם תאמר וכי לא רצה כהן גדול משמש מעולם שהיה לוקח בתוקלי ומגור בצילנו ועוד הא אינו נעשה כהן גדול עד שיעשה סגן ויש לומר דלא היה יודע ° ובא ליכנס בכהונה גדולה תמילה:

(ד) והעלה עליו עולה לשם שמים. תימה הרי יש כאן איסור שחוטי חוץ ° ונראה דלגבי נח היה מעלה ° ° (לעובדי כוכבים) העולים נדרים ונדבות:

(ה) בתחילה כל האומר עולה ° [או] מנחה. בתחלה קודם שיפרים קרבנו ואומר הרי עלי עולה ומנחה אני מטיל עליו כו' משום דאין עליו לא עמא לא יקיים וכתיב (דברים כג) וכי תחדל לנדור וגו' כך פירש הקונטרס עוד פירש בקונטר' פירוש אחר גרסינן בתחילה כל האומר עלה אני כופתו ומניחו לפני הרי עכשיו כל האומר לירד ממנה אני מטיל עליו קומקוס של חמין בתחילה היימי שונא הרבנות וכל האומר לי עלה לגדולה כו' ועכשיו שעליתי לגדולה רבי יהושע בן פרחיה נשיא היה בסמכת חגיגה (דף טז.) עד כאן לשונו ואותו לשון ראשון היה כתוב בספר ונעול הוה ליה לאתויי גבי הרי עלי עולה ורבינו קלונימוס אביו של רבי משולם הגיה בלשון ° שני בשעת פטירתו והמופר טעה בין עלה לעולה ושלשה דברים הגיה כאחד בשעת פטירתו אמר אחרת ועוד אחרת שהיה כתוב בספרים בפרק בית שמאי בזמנים (דף מה:) דברים שאין מחיצין עליהם משום פיגול מחיצין עליהם משום נותר וטמא חוץ מן הדם ומומי רבי שמעון ממחיצ בדבר שדרכו להאכל פי' אחר רבי שמעון ועוד הגיה בשבועות (דף יב:) שהיה כתוב בספרים קרבנות ליבור סכין מושכתן לגמשו ולא היו יודעין מהו ואמר דגרסינן לאה שהן הלומד

(ו) מכלל דבית חוניו לאו עבודת כוכבים הוא תניא כמאן דאמר בית חוניו לאו עבודת כוכבים הוא. דתניא אותה שנה שמת שמעון הצדיק אמר להן שנה זו הוא מת אמרו לו מנין אתה יודע אמר להן כל יום הכפורים נזדמן לי זקן אחד לבוש לבנים ונתעטף לבנים ונכנס עמי ויצא עמי שנה זו נזדמן לי זקן אחד לבוש שחורים ונתעטף שחורים ונכנס עמי ולא יצא עמי לאחר הרגל חלה שבעת ימים ומת ונמנעו אחיו הכהנים מלברך בשם בשעת פטירתו אמר להם חוניו בני ישמש תחתי נתקנא בו שמעי אחיו שהיה גדול ממנו שתי שנים ומחצה אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה הלבישו באונקלי וחגרו בצילצול העמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שאשתמש בכהונה גדולה: שם אחריו הלך לאלכסנדריא של מצרים ובנה שם מזבח והעלה עליו לשום עבודת כוכבים וכששמעו חכמים בדבר אמרו מה זה שלא ירד לה כך היורד לה על אחת כמה וכמה דברי רבי מאיר אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה אלא לא קיבל עליו חוניו שהיה שמעי אחיו גדול ממנו שתי שנים ומחצה ואף על פי כן נתקנא בו חוניו בשמעי אחיו אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה והלבישו באונקלי וחגרו בצילצול והעמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום (ז) שישתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליבי ואחגור בצילצול שליבי בקשו אחיו הכהנים להרגו סח להם כל המאורע בקשו להרוג את חוניו רץ מפניהם ורצו אחריו רץ לבית המלך ורצו אחריו כל הרואה אותו אומר זה הוא זה הוא הלך לאלכסנדריא של מצרים ובנה שם מזבח והעלה עליו [1]לשם שמים שנאמר (והיה) [1]ביום ההוא יהיה מזבח לה' בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה לה' וכששמעו חכמים בדבר אמרו ומה זה שברח ממנה כך המבקש לירד לה על אחת כמה וכמה: תניא אמר ר' יהושע בן פרחיה [2]בתחלה כל האומר [3]עלה לה אני כופתו ונותנו לפני הארי עתה כל האומר לי לירד ממנה אני מטיל עליו קומקום של חמין שהרי שאול ברח ממנה וכשעלה בקש להרוג את דוד אמר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא לאביי ר' מאיר האי קרא דרבי יהודה מאי עביד ליה לכדתניא לאחר מפלתו של סנחריב יצא חזקיה ומצא בני מלכים שהיו יושבין בקרונות של זהב הדירן שלא לעבוד עבודת כוכבים שנאמר [2]ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות

(ז) שישתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליבי ואחגור בצילצול שליבי בקשו אחיו הכהנים להרגו סח להם כל המאורע בקשו להרוג את חוניו רץ מפניהם ורצו אחריו רץ לבית המלך ורצו אחריו כל הרואה אותו אומר זה הוא זה הוא הלך לאלכסנדריא של מצרים ובנה שם מזבח והעלה עליו [1]לשם שמים שנאמר (והיה) [1]ביום ההוא יהיה מזבח לה' בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה לה' וכששמעו חכמים בדבר אמרו ומה זה שברח ממנה כך המבקש לירד לה על אחת כמה וכמה: תניא אמר ר' יהושע בן פרחיה [2]בתחלה כל האומר [3]עלה לה אני כופתו ונותנו לפני הארי עתה כל האומר לי לירד ממנה אני מטיל עליו קומקום של חמין שהרי שאול ברח ממנה וכשעלה בקש להרוג את דוד אמר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא לאביי ר' מאיר האי קרא דרבי יהודה מאי עביד ליה לכדתניא לאחר מפלתו של סנחריב יצא חזקיה ומצא בני מלכים שהיו יושבין בקרונות של זהב הדירן שלא לעבוד עבודת כוכבים שנאמר [2]ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות

מסורת הש"ס

(א) [מגילה י.], (ב) יומא לט: [תוספ' דסוטה פ"יב ה"ח], (ג) עולה ב:-ג. ע"ק, (ד) [מכות דר"ע פ"יג], (ה) לי עלה. ע"ק, (ו) ע"ק, (ז) הרי עלי. ע"ק, (ח) ע"ק, (ט) מדר הכח ליכנס כו'. ע"ק, (י) מי' כ"ש"ק וע"ק, (כ) [אלי הוא מיחבר], (ל) ע"ק, (מ) [וכסי מפורס בכדיל כתבות דר"ע ספ"י ע"ש].

תורה אור השלם

1. ביום ההוא יהיה מזבח לה' בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה לה':
ישעיהו יט יט
2. ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות לה' צבאות עיר החרס יאמר לאחת:
ישעיהו יט יח

הגהות הב"ח

(א) נמצא אותו היום שאשתמש בכהונה:
(ב) הש"י ד"ה כל האומר כ"ב רבינו קלונימוס מחק נוסחא זו נגמי' ומיין מתופפות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נזדמן בו' בירושלמי. יומא פ"ה ה"ב נמוקו: ד"ה והעלה בו' לעבודים הנודרים נדרים ונדבות. עי' זבחים מה ע"א וסס קנו ע"ב תוס' ד"ה לעבוד:

מוסף רש"י

ונמנעו אחיו הכהנים מלברך בשם. מלברך ברכת כהנים לא העם בשם המפורש שלא היו יודעי (ויקא לפ):

שיטה מקובצת

נמ' ואין צריך לומר לדבר אחר מדקאמר אין צריך לומר לדבר אחר; שם כל יה"כ היה מזדמן לי זקן א' לבוש לבנים ומעוטף לבנים: שם ויצא עמי שנה זו נזדמן לי: שם לבוש שחורים ומעוטף: שם ראו מה נדר זה לאהובתו וקיים אותו היום שאשמש בכהונה גדולה: שם ורצה אחריו והלך: שם אותו היום שישמש בכהונה גדולה: שם כל האומר עלה אני בוסיפו: שם עתה כל האומר לירד ממנה: שם שהרי שאול ברח ממנה וכשעלה בקש להרוג את דוד כל זה נמחק: שם ברה דבר חסדא לרב אשי ר"מ כו': רש"י ד"ה נכנס בו' ולפנים הס"ד ומה"ד ונמנעו אחיו הכהנים מלברך את העם בשם הפפורש שלא היו יודעין לאומרו בקדושה ובטהרה א"ל וכו' כן מצאתי כרש"י כ"י אחד: ד"ה בא ואלמדך דחוניו היה חכם: ד"ה שברח כו' שלא רצה לקבלה כך חזר ונתקנא הס"ד ומה"ד בתחלה כל האומר: ד"ה מדברות כו' וסיפיה דקרא ונשבעות לה' צבאות הס"ד: תר"ה בתחלה כו' כל

מסורת הש"ס

(א) [מגילה י.], (ב) יומא לט: [תוספ' דסוטה פ"יב ה"ח], (ג) עולה ב:-ג. ע"ק, (ד) [מכות דר"ע פ"יג], (ה) לי עלה. ע"ק, (ו) ע"ק, (ז) הרי עלי. ע"ק, (ח) ע"ק, (ט) מדר הכח ליכנס כו'. ע"ק, (י) מי' כ"ש"ק וע"ק, (כ) [אלי הוא מיחבר], (ל) ע"ק, (מ) [וכסי מפורס בכדיל כתבות דר"ע ספ"י ע"ש].

תורה אור השלם

1. ביום ההוא יהיה מזבח לה' בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה לה':
ישעיהו יט יט
2. ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות לה' צבאות עיר החרס יאמר לאחת:
ישעיהו יט יח

הגהות הב"ח

(א) נמצא אותו היום שאשתמש בכהונה:
(ב) הש"י ד"ה כל האומר כ"ב רבינו קלונימוס מחק נוסחא זו נגמי' ומיין מתופפות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נזדמן בו' בירושלמי. יומא פ"ה ה"ב נמוקו: ד"ה והעלה בו' לעבודים הנודרים נדרים ונדבות. עי' זבחים מה ע"א וסס קנו ע"ב תוס' ד"ה לעבוד:

מוסף רש"י

ונמנעו אחיו הכהנים מלברך בשם. מלברך ברכת כהנים לא העם בשם המפורש שלא היו יודעי (ויקא לפ):

שיטה מקובצת

נמ' ואין צריך לומר לדבר אחר מדקאמר אין צריך לומר לדבר אחר; שם כל יה"כ היה מזדמן לי זקן א' לבוש לבנים ומעוטף לבנים: שם ויצא עמי שנה זו נזדמן לי: שם לבוש שחורים ומעוטף: שם ראו מה נדר זה לאהובתו וקיים אותו היום שאשמש בכהונה גדולה: שם ורצה אחריו והלך: שם אותו היום שישמש בכהונה גדולה: שם כל האומר עלה אני בוסיפו: שם עתה כל האומר לירד ממנה: שם שהרי שאול ברח ממנה וכשעלה בקש להרוג את דוד כל זה נמחק: שם ברה דבר חסדא לרב אשי ר"מ כו': רש"י ד"ה נכנס בו' ולפנים הס"ד ומה"ד ונמנעו אחיו הכהנים מלברך את העם בשם הפפורש שלא היו יודעין לאומרו בקדושה ובטהרה א"ל וכו' כן מצאתי כרש"י כ"י אחד: ד"ה בא ואלמדך דחוניו היה חכם: ד"ה שברח כו' שלא רצה לקבלה כך חזר ונתקנא הס"ד ומה"ד בתחלה כל האומר: ד"ה מדברות כו' וסיפיה דקרא ונשבעות לה' צבאות הס"ד: תר"ה בתחלה כו' כל

רבינו גרשום

עלי עולה מנחה. דכל המנדב מתחילה להביא או עולה או מנחה אני מטיל עליו קומקומס של חמין. כלומר הייתי דן אותו ברוחחין דאסור לידור לכתחלה כדי שלא יבא לידי תקלה דשמא יקריבנו בבית חוניו ויהא ענוש כרת אלא בשחיקה יביא קרבנותיו ולא יהא נודר לכתחילה קודם שיקריבם. הוא הדין נמי לשאר קרבנות. לישנא אחרינא בתחי' כל האומר לי עלה בה אני כופתו לפני ארי. דר' יהושע בן פרחיה הוה נשיא והי"ק דקודם שעליתי לגדולה מי שהיה אומר לי עלה בה והיה נשיא הייתי כופתו לפני ארי עכשיו שעליתי כל האומר לירד סמנה אני מטיל עליו קומקום של חמין כלומר שהייתי מאבדו בידים: ר"מ דאמר דבית חוניו הוה לשום עבודת כוכבים האי קרא דר' יהודה מאי עביד לה דמשמע דלש"ש בנה מזבח לה': ומצא בני מלכים. חשמונאי בני מלכים מצא בתוך החיל. הדירן דהשביען שלא יעבדו עבודת כוכבים והניחן חיים ואותן ה' מלכים בנו אותו מזבח לש"ש: יהיו חמש ערים [בארץ מצרים] דאותן ה' מלכים ומפלטות מצרים הן: (ח) ונשבעות בה': צבאות. שלא היו מזכירין שם עבודת כוכבים. והיינו דכתי' יהיה מזבח לה'. אבל אותו בית חוניו הוה לשם עבודת כוכבים: כדמתרגם רב יוסף כו'. דהאי הרס כשמע חרבה לשון הריסות והרי נמי כמו חרס שמש כדכתי' האומר לחרס ולא יזרח וכו': איתאמר דהיא חדא מנהון. דקאמר נביא דאחת מאותן ערים שהיא נקראת בית שמש תהא נהרסת. כבנים דחכמים הן: כבנות דנשים דעתן קלות עליהן וכן דעתן קל: מצור ועד קרטיני. מקומות. מכירין את ישראל. דידועין בשבחן של ישראל שהיו חשובין ואין משתעבדים בהן כ"כ: ואת אביהן שבשמים. שיש להן יראת שמים לכל אותן אומות ואותן אומות דמקרטיני כלפי מזרח אין מכירין ומשעבדין בישראל ואינן יראי שמים: גדול שמי בגוים. אלמא דכל אומות יש להן יראת שמים: א"ל רב לרב שימי. שימי את. אתה הוא זה שימי. לפי שלא היה רואהו משום דהרי ב"ה ברב מילי דחסידות שלא היה מגביה עיניו מן הארץ ולפניו היה מבים מרוב ענוה רזו אחת היתה מסדותיו. ורצו לנהוג במדה זו רב יוסף ורב ששת תלמידיו ונעשו סני נהורין: ר"קרו ליה אלהא דאלהא. היינו גדול שמי בגוים אבל אין יראין אותו: א"ר נחום האי מנחה שהורה זה הלומד תורה בטהרה בלא הרהור:

(ח) דאותן שעמדין בבית ה' בלילות הוו כעובדי עבודה: מזבח בנוי. והכי קאמר לעולם לא תיפסוק זאת מישראל שלא יהא מזבח

האומר עולה מנחה: א) גמ' ומאי משמע דעיר ההרס לישנא: שם הביאי בני מרחוק ובמתי מקצה הארץ הביאי בני מרחוק אמר: שם אמר רב חסדא אמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה: שם דקרו ליה אלהא דאלהי ובכל מקום מוקטר מגיש לשמי ומנחה טהורה בכל מקום פ"ד: שם מנחה טהורה א"ר נחוניא זה הלומד תורה בטהרה: שם זה מזבח בני וכו' נ"ב נ"א בקצת ספרים (יד) מיכאל השר הגדול עומד ומקריב קרבן על מזבח שהוא בני למעלה: שם כל העוסק בתורה כאילו בנה מזבח והקריב עליו עולה מנחה וכו': שם האי לעולה ולמנחה עולה ומנחה מיבעי ליה: שם ובלבד שיכוין לכו לשמים נ"ב נ"א בכל הספרי יד שבידי שיכוין אדם את דעתו לשמים: שם ומה כשרון לבעליה כי אם ראות עיניו: שם ובלבד שיכוין דעתו לשמים: שם לא אמרתי לכם זבחים: שם לרצונכם ובזחו לדעתכם ובזחו: רש"י מכירין כו' הראשון ואין מכבדין עולם: ד"ה ואת כו' שמאמינים בהקב"ה ואין עובדין עבודת כוכבים: ד"ה שימי את בתמיה ת"ב בכורות דף מב ע"ב תנדה דף כד ע"א: ד"ה לעולם כו' בדברי הימים בשלמה ובקרבנות: ד"ה מאי כו' ולא כתיב זאת החוקה: ד"ה אין צריך לא לעולה: בא"ר כגון יולחם לכם בשבילכם: ד"ה לרצונכם כו' לקיים מצותי שתהא כפרה לכם (בחג) [בכן] הס"ד:

שליק שרקא ושליקא שם: מנחות בעורת אל אלהי הרוחות

בכל הגמרות כ"ש שבידי מסודר מדר' ר' ישמעאל אחד פרק שתי מדות וכן בפי' המשניות להרמב"ם ז"ל וסימן פרקי המסכתא: כל דקמין: מקמן: בהכלתא: דכל מנחתא: אילין תודתא: וכל קרבניא: תרתין: ר' ישמעאל אומר: תרתין: מנחתא: הרי עלי:

ו) שיך לדף קו ע"ב. כ) נ"ל מרי אלי ת"ח וכו' לאותן ת"ש שטעקין בתורה בלילה הי כשמשון בנות ה' בלילה וכו' ובמי עטרה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com